

Tentoonstelling "Speuren naar Sporen" in het Jan Verwey Natuurcentrum

Op vrijdag 20 mei jl. heeft de opening plaatsgevonden van een nieuwe tentoonstelling 'Speuren naar Sporen' in het Jan Verwey Natuurcentrum. Het onderwerp van deze tentoonstelling is ontleend aan het thema voor 1994 van het IVN, Vereniging voor Natuur- en Milieueducatie. Door het gehele land zijn er manifestaties, excursies e.d., welke de 'sporen' als onderwerp hebben. Zo is door een intensieve samenwerking van de plaatselijke afdeling van bovengenoemde instelling met de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming Noordwijk deze tentoonstelling tot stand gekomen.

Zoals de titel al min of meer aangeeft wordt in deze tentoonstelling getracht de bezoeker wegwijs te maken in het vinden en herkennen van de sporen van vele verschillende diersoorten. Sporen van dieren prikkelen onze nieuwsgierigheid en kunnen ons veel over bepaalde dieren en landschappen vertellen. Er zijn vele vormen van sporen zoals pootaf-

drukken, veren, uitwerpselen, braakballen en nog vele andere. Ze zijn overal te vinden: op het strand, in de duinen, in het bos, op straat enz. Het materiaal van deze tentoonstelling is voor een belangrijk deel afkomstig van het Bezoekerscentrum Meyendel te Wassenaar, waar het met veel succes al eerder aan het publiek is getoond. Zeker voor kinderen is een bezoek meer dan de moeite waard. Aan de hand van een speurtocht en van zoekkaarten kunnen zij "op avontuur" gaan. Verder wordt er een interessante diaserie vertoond.

De tentoonstelling is geopend van 18 mei t/m 30 september op de woensdag- en zondagmiddagen van 14.00 - 16.30 uur.

De opening werd verricht door Dick Passchier, de voorzitter van de plaatselijke afdeling van het IVN. Dick Passchier is bij het publiek vooral bekend door zijn vele lezingen en praatjes, die hij voor scholen, verenigingen en instellingen verzorgt.

In memoriam Klaas Koning

Martien de Graaf

Op maandagavond 2 mei bereikte mij het ontstellende bericht van het plotseling overlijden van Klaas Koning. Hij was die morgen naar het Oosterduinsemeer gegaan om daar waarschijnlijk Gele Kwikstaarten te inventariseren op de oostelijke oever en is toen onverwacht door een hartstilstand getroffen en overleden. Enige uren later werd zijn lichaam gevonden. Er gaat dan wel een schok door je heen! Op vrijdagavond nog met mij meegereden uit Lisse om de maandelijkse vergadering te bezoeken, daarna nog naar vleermuizen gekeken op Offem en zaterdagmorgen ook nog bij het Oosterduinsemeer geweest. Zondagavond zag ik hem nog vanuit het raam van het huis van mijn schoonouders zijn huis verlaten, lopend richting familie om het zondagse kopje koffie te drinken.

Klaas Koning werd in 1923 in Lisse geboren en ging na de lagere school direct in de bloembollen werken, zoals zo veel mensen vroeger in Lisse. Het was in die tijd hard, lang en zwaar werken in de bollen. Zo'n 20 jaar geleden kwam ik via een kennis voor het eerst in contact met Klaas Koning. Hij was toen al door zijn "baas" vanwege zijn kennis belast met een grote groente- en bloementuin van de familie. Hier begon hij ook met

het kweken van wilde planten. Na zijn vroegtijdig uittreden uit het werkproces verhuisde deze plantenkwekerij naar de tuin achter zijn woning en nu was hij eindelijk vrij om te doen en laten wat hij wilde; vogels, planten, schilderen en familiehelp. Overigens bleven zorgen en moeilijkheden hem niet bespaard.

Vanaf zijn jeugd heeft hij zich al sterk in vogels geïnteresseerd en hij ontwikkelde zich in de loop der jaren tot een goed amateurornitholoog. Speciaal het nabootsen van vogelgeluiden om vogels naar zich toe te lokken werd veel door hem beoefend. Sommige leden kunnen staaltjes hiervan vertellen. Zeldzame vogels konden daardoor goed bekeken worden.

In de trektijd was hij bijna altijd op de Driehoek te vinden. Ook werden zeer trouw zijn opgaven en vogelwaarnemingen aan De Strandloper doorgegeven. In dit nummer zijn nog zijn laatste waarnemingen te vinden. Hoezeer hij verknocht was aan de natuur moge ook blijken uit zaken als vissen en de jacht. Hoewel hij nooit echt jager geweest is, bleef hij deze sport toch jarenlang in de gaten houden onder meer door een abonnement op de Nederlandse Jager. Overigens was het kenmerkend dat hij natuurtijdschriften intensief las, maar nooit bewaarde om later nog eens te herle-